

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Новолутківська сільська рада
Добровеличківського району
Кіровоградської області**

вул. Вигуляра, 19, с. Новолутківка,
Добровеличківський район,
Кіровоградська область, 27022

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Новолутківської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про встановлення на території Новолутківської сільської ради податку на майно в частині земельного податку на 2019 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Новолутківської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області від 03.05.2018 № 01/21/22.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Новолутківської сільської ради з питань бюджету, фінансів, соціального розвитку, економічних реформ та приватизації щодо його регуляторного впливу та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

1. Проектом рішення на території Новолутківської сільської ради встановлюються ставки земельного податку та пільги із сплати податку (додаток 4), визначаються обов'язкові елементи податку, а саме, платники податку (додаток 1), об'єкт оподаткування (додаток 2), база оподаткування (додаток 3), порядок обчислення податку (додаток 5), податковий період (додаток 6), порядок сплати податку (додаток 7).

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Так, підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ.

Натомість, у проекті рішення відсутній такий обов'язковий елемент, як строк та порядок подання звітності із сплати податку, що не узгоджується з наведеними вище вимогами ПКУ.

Отже, пропонуємо визначити у проекті рішення всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті або розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

2. Пунктом 10 проекту рішення встановлюється, що дане рішення набирає чинності з дня його оприлюднення.

Згідно з частиною першою статті 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації» нормативно-правові акти, прийняті розпорядником, підлягають обов'язковому оприлюдненню невідкладно, але не пізніше п'яти робочих днів з дня затвердження документа.

Згідно із статтею 12 Закону, регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації відповідних рад, а у разі їх відсутності - у місцевих друкованих засобах масової інформації, визначених цими органами та посадовими особами не пізніш як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.

Відповідно до підпункту 4.1.9 пункту 4.1 статті 4 ПКУ, зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніш як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки.

Враховуючи зазначене, рішення вступить в силу не пізніше 10 липня 2018 року.

Зважаючи на те, що проектом рішення встановлюються ставки податку на 2019 рік, дане рішення не може набувати чинності раніше 01 січня 2019 року.

Отже пропонуємо пункт 10 проекту рішення викласти в наступній редакції: «Дане рішення набуває чинності з 01 січня 2019 року».

3. Пунктами 6-8 додатку 4 до проекту рішення визначаються пільги для фізичних та юридичних осіб із сплати земельного податку.

Пропонуємо назву вказаного додатку викласти у такій редакції «Ставки податку на майно в частині земельного податку та пільги із сплати земельного податку юридичним і фізичним особам».

4. Пункт 7 додатку 4 до проекту рішення, яким встановлено перелік юридичних осіб, що звільняються від сплати земельного податку, пропонуємо привести у відповідність до вимог статті 282 ПКУ, якою встановлено вичерпний перелік юридичних осіб, що звільняються від сплати податку.

Додатково повідомляємо, що постановою Кабінету Міністрів України від 24 травня 2017 року № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі – Постанова № 483) затверджено форму типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку; форму типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Постанова № 483 прийнята на виконання вимог статей 72, 266 та 284 ПКУ. Згідно з підпунктом 72.1.2.4 підпункту 72.1.2 пункту 72.1 статті 72 ПКУ, для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності контролюючого органу використовується інформація, що надійшла від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та Національного банку України, зокрема інформація про встановлені органами місцевого самоврядування ставки місцевих податків, зборів та надані такими органами податкові пільги.

Абзацом другим пункту 284.1 статті 284 ПКУ встановлено, що органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг із сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Виходячи із зазначених норм, ПКУ не передбачає обов'язку для органів місцевого самоврядування приймати рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а також пільг із сплати податків за встановленою формою. Водночас, зазначені вище норми ПКУ встановлюють вимоги щодо подачі органами місцевого врядування інформації про встановлені податки та пільги за формою, затвердженою Постановою № 483.

Таким чином, з метою спрощення процедури підготовки та подання інформації відповідному контролюючому органу пропонуємо ставки та пільги із сплати земельного податку викласти в окремих додатках до проекту рішення відповідно до форм, затверджених Постановою № 483.

Враховуючи вищевикладене, **проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.**

Щодо аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) до проекту рішення

Наданий АРВ не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

У розділі I «Визначення проблеми» АРВ розробник проекту рішення обмежився лише текстовим описом проблеми. Не наведено жодних даних у

числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності, оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ, розробник повинен відповідно до вимог Методики визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожній з них.

В описі альтернативи «Не прийняття регуляторного акта» розробником зазначено, що у разі не встановлення рішенням органу місцевого самоврядування земельного податку, передбаченого статтею 284 Податкового кодексу України, такі податки і збори сплачуються платниками у порядку, встановленому Податковим кодексом України за мінімальними ставками.

Статтею 284 ПКУ визначено **особливості оподаткування платою за землю**. Згідно з підпунктом 12.3.5 пункту 12.3 статті 12 ПКУ, **якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у встановлений термін не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів на наступний рік, такі податки справляються, виходячи з норм ПКУ, із застосуванням їх мінімальних ставок та без застосування відповідних коефіцієнтів, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю**.

При цьому, при розгляді зазначеної альтернативи, в АРВ не враховані всі вимоги ПКУ, а, відповідно, некоректно оцінено її вплив на платників податку.

При визначенні альтернативних способів досягнення цілей розробник не проаналізував та не оцінив вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у числовому (грошовому) вимірі, надходження до бюджету, витрати суб'єктів господарювання тощо.

Також, в АРВ не обґрунтовано ставок податків, що встановлюються для суб'єктів господарювання, а також, не наведено алгоритму їх визначення.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також, не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає

проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Числові данні, зазначені у АРВ не співпадають з даними, зазначеними у розділах Тесту малого підприємництва (далі – М-тест).

Зокрема, у таблиці оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розділу III АРВ вказано, що зазначене регулювання поширюється на 2 суб'єктів середнього підприємництва та 2 суб'єктів мікропідприємництва.

Разом з тим, витрати суб'єктів середнього та великого підприємництва (розділ III АРВ) розраховано для 4 суб'єктів підприємництва.

У таблиці розрахунку витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання розділу 3 М-тесту вказано, що виконати вимоги регулювання мають 4 суб'єкта господарювання.

В розділі 1 М-тесту визначено, що консультації щодо визначення впливу запропонованого регулювання на суб'єктів малого підприємництва та визначення детального переліку процедур, виконання яких необхідно для здійснення регулювання, проведено розробником у період з "05 " травня 2018 р. по "25" червня 2018 р.

Натомість, відповідно до вимог Методики, такі консультації здійснюються у процесі підготовки АРВ та М-тесту, з метою визначення впливу запропонованого регулювання на суб'єктів малого та мікропідприємництва і не можуть проводитися після опублікування проекту рішення та аналізу його регуляторного впливу.

В таблиці розділу 3 М-тесту не визначено та не розраховано адміністративних витрат суб'єктів мікропідприємництва, якими можуть бути:

- процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання (*ознайомлення суб'єктів господарювання із новими ставками податку*);
- процедури організації виконання вимог регулювання (*внесення змін до внутрішніх процедур обліку та звітності*).

Зазначене ставить під сумнів проведення розробником проекту рішення консультацій з суб'єктами мікропідприємництва з питань визначення впливу даного регулювання на них та детального переліку процедур, виконання яких необхідно для здійснення регулювання, а також, достовірність і точність розрахунків, наведених в АРВ.

Отже, АРВ до проекту рішення потребує доопрацювання та приведення у відповідність до вимог Методики.

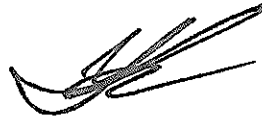
Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта

максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект рішення Новолутківської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про встановлення на території Новолутківської сільської ради податку на майно в частині земельного податку на 2019 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналіз його регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

**Голова Державної регуляторної
служби України**

К.М. Ляпіна